

PHẬT NÓI KINH DUYÊN BỔN TRÍ

*Hán dịch: Đời Tống Tây Thiên
Triều Phụng Đại phu Thí Hồng Lô Khanh
Truyền pháp Đại sư Thi Hộ*

Việt Dịch: HT Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11-08-2009

Người thực hiện :

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tai Website http://www.phapthihoi.org](http://www.phapthihoi.org)

---o0o---

Nghe như vậy:

Một thời Phật ở tại rừng cây Kỳ Đà, vườn Cấp Cô Độc, nước Xá Vệ. Bấy giờ Phật bảo các Tỳ kheo :

–Ái khó nói ra, nhiễm ái có hình sắc tốt tươi, khi chưa sanh khởi, nó có tính năng trói buộc, chìm đắm và đắm mắc vào, nó cũng có nguồn gốc. Không thể không có nhân duyên đưa đến ái, từ hữu ái có sự đam mê, từ nguồn gốc đó đưa đến sự cuồng nhiệt, mê say. Cho nên không sáng suốt, quán xét và hiểu rõ. Đó là nguồn gốc của si. Duyên của si sanh ra cũng có căn bản. Những gì là căn bản?

–Đó là say đắm sắc thính, năm triền cái, dong ruỗi mê hoặc, do đó sanh ra năm nguồn gốc si mê.

Năm triền cái ngăn che tâm tối, đưa đến một tình trạng do dự, điều này cũng có nguyên do. Những gì là nguyên do?

–Đó là ba thứ ác hạnh lôi kéo, nên gọi đó là nguyên do.

Ba thứ ác hạnh huân tập cũng có nguyên do. Những gì là nguyên do?

–Đó là không thu nhiếp căn thức làm nguyên do. Không thu nhiếp thức căn cũng có nguyên do.

Những gì là nguyên do?

–Đó là không chánh niệm, niệm điều không nên niệm làm nguyên do. Không chánh niệm cũng có nguyên do chứ không phải không có nguyên do.

Những gì là nguyên do?

–Đó là không chánh tín, mê mờ phương hướng làm nguyên do. Không chánh tín mê mờ cũng có nguyên do chứ không phải không có nguyên do.

Những gì là nguyên do?

–Đó là do thầy ác dẫn dắt nghe và thọ trì điều phi pháp làm nguyên do.

-Không gần thầy chơn chánh, không được nghe điều hay cũng có nguyên do.

Những gì là nguyên do?

–Đó là chống trái với hiền thánh, không tụ hội với bậc tài trí thông minh làm nguyên do. Chống trái với bậc hiền tài cũng có nguyên do.

Những gì là nguyên do?

–Đó là mất chỗ tôn kính ngưỡng mộ, hư tâm mà tập theo sự vui thích, đó là nguyên do. Phàm hề mất chỗ hội tụ với bậc hiền thánh thanh cao thì hành động thấy nghe của thân, khẩu, ý toàn là mê hoặc, nên trong tâm bế tắc. Vì thấy phi pháp cho nên tín tâm hướng tới sự hủy diệt. Do đi ngược với chánh đạo cho nên tà kiến tăng trưởng, vì tà kiến tăng trưởng cho nên bên trong ôm sự tang tóc, do bên trong ôm sự tang tóc thì ba ác hạnh phát triển; ba ác hạnh phát triển thì năm triền cái sung mãn, do năm triền cái sung mãn thì đầy đủ gốc si mê; do đầy đủ gốc si mê mới đầy đủ ái thọ. Do vậy ái thọ này lần hồi tăng trưởng tạo ra nhiễm bản bụi trần không bờ bến.

Nguồn gốc của trí tuệ giải thoát để vượt khỏi thế gian cũng có nguyên do. Sao gọi là nguyên do của trí tuệ giải thoát vượt khỏi thế gian? Đó là Diệu pháp của bảy giác (chi) là nguyên do. Gương sáng của bảy giác chi cũng có nguyên do.

Những gì là nguyên do?

–Đó là bốn ý chi, nó là nguồn gốc của giác ngộ. Bốn ý chi cũng có nguồn gốc chứ không phải không có nguồn gốc.

Những gì là nguồn gốc?

–Đó là ba hạnh thanh khiết trong sạch. Ba hạnh trong sạch cũng có căn bản chứ không phải không có.

Ý nghĩa căn bản của nó là gì?

–Đó là giữ gìn các căn làm nguyên do. Giữ gìn các căn cũng có nguyên do chứ không phải không có.

Nghĩa căn bản của nó là gì?

–Đó là chánh niệm sáng soi, rọi chiếu. Chánh niệm chiếu soi cũng có nguyên do để tư duy chơn chánh. Những gì là nguyên do?

–Đó là nhờ tín tâm mà chánh niệm được thù thắng. Tín tâm cũng có nguyên do chứ không phải không có.

Những gì là nguyên do của tín tâm?

–Đó là nghe nhiều kinh đạo, thứ lớp nắm được chỗ cốt yếu của kinh làm nguyên do. Nghe kinh pháp cũng có nguyên do chứ không phải không có nguyên do.

Những gì là nguyên do của nghe kinh pháp?

–Đó là hiền giả làm cho nghiệp được thanh tịnh, chơn chánh.

Hiền giả thanh tịnh cũng có nguyên do. Những gì là nguyên do?

-Đó là tụ hội với những bậc tài trí, thanh cao chơn chánh, trong trắng.

Như vậy, này Tỳ kheo, hiền giả học tập sự thắng lợi nương cậy bậc minh triết, phụng sự việc nghe nhiều, đưa đến nguồn gốc tín tin, gốc tín đã lập, liền được chánh niệm, chánh niệm đã tròn liền thủ nhiếp được các căn, đã thủ nhiếp được các căn thì ba hạnh được thanh tịnh, ba hạnh đã thanh tịnh liền được bốn ý chỉ, bốn ý chỉ đã vững liền có bảy giác ý, bảy giác ý đã thành lập, đó chính là Vô vi, giải thoát vượt khỏi thế gian.

Đức Phật nói như vậy, các đệ tử thấy đều vâng làm.

PHẬT NÓI KINH DUYÊN BỐN TRÍ

--- o0o ---

Hết